

ת"פ (באר שבע) 52706-01-21 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' משה בוגנה - לא בעניינו

ת"פ (באר-שבע) 52706-01-21 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' משה בוגנה - לא בעניינו ואח'שלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 52706-01-21
מדינת ישראל - תביעות נגב
נגד
1. משה בוגנה - לא בעניינו
2. דוד רפאילוב - בעצמו
ע"י עו"ד עמית דויטשר
3. אלכסנדרה איליזרוב - לא בעניינה
בית משפט השלום בבאר-שבע
[14.01.2025]
כבוד השופט יריב בן דוד

גזר דין

לנאשם 2

רקע

1. נאשם 2 (להלן: "הנאשם") הורשע ביום 14.12.23 לאחר שמיעת ראיות בשלוש עבירות איומים ובעבירת תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו עבירות לפי סעיפים 192 ו-273 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. (להלן: "חוק העונשין"), בהתאמה. הנאשם זוכה מעבירת תקיפת עובד ציבור במילוי תפקידו.

(נאשמת 3 בכתב האישום המתוקן, בת זוגו של הנאשם, הורשעה אף היא לאחר שמיעת ראיות בעבירות אלימות נגד שוטרים ועובדי ציבור, ודינה יגזר בנפרד. בכל מקום בגזר הדין בו נכתב "נאשמים" הכוונה היא לנאשם ולבת זוגו - יב"ד)

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 13.4.19 בסמוך לשעה 11:26, הוזעקה ניידת משטרה לבית הנאשמים ברחוב הרצל 116 בדימונה עקב אירוע אלימות בין הנאשם לבין נאשמת 3 (להלן: "הנאשמת"). בנסיבות אלו הגיעו למקום השוטר בוריס חיימוב (להלן: "השוטר בוריס") והפקח שלומי טובול (להלן: "הפקח טובול" או "הפקח"). לאחר שהנאשם נעצר והובל מחוץ למקום על ידי השוטר בוריס, החל הנאשם להתנגד, לצעוק ולאיים על השוטר בוריס ושוטרים נוספים באומרו: "אני אזיין אתכם אחד אחד בני זונות ישראל ומוטות שאני אשתחרר מכאן אני אגיע לכל אחד ואחד מכם ואני אטפל בכם".

בנוסף, ובמהלך הירידה בגרם המדרגות, החל הנאשם לבעוט ודחף את השוטר בוריס אל הקיר. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה לשוטר בוריס חבלה בדמות נפיחות בשורש יד שמאל והמטומה בזרת כף יד ימין. עוד מיוחס לנאשם כי איים על השוטר אילון ביטון (להלן: "השוטר אילון") משזה סייע להכניסו לתוך הניידת המשטרתית, בכך שאמר לו: "אתה לא מכיר אותי אני אתנקם בכם".

בהמשך, ובעת שהותו של הנאשם בחדר המעוכבים בתחנת המשטרה, הוא איים על השוטר אביב דיין (להלן: "השוטר אביב") באומרו שאם לא ייתן לו לעשן, יתקוף אותו ואת עצמו בכך שידפוק את הראש בקיר. טיעונים לעונש

3. בדיון שנערך ביום 15.5.24, הגישה המאשימה רישום פלילי של הנאשם (ת/5) וטיעונים בכתב (ת/6).

4. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו: זכותו של אדם לכבוד ולשלמות גופו, שלווה נפשו, תחושת הביטחון של אדם במקום עבודתו, הגנה על מוסדות ציבוריים והבטחת תפקודם התקין של עובדי ציבור, ובפרט שמירה על שלומם של שוטרים ופקחים האמונים על אכיפת החוק והסדר הציבורי.

לשיטת ב"כ המאשימה, מידת הפגיעה בערכים אלה הינה משמעותית ונטען לקביעת מתחם עונש הולם אשר נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות עצמן, הפנתה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם הכולל הרשעה בעבירת אלמ"ב.

ב"כ המאשימה טענה כי לא מתקיימים שיקולים לסטייה ממתחם העונש וכי שיקולי הרתעה והאינטרס הציבורי גוברים על האינטרס השיקומי של הנאשם.

ב"כ המאשימה טענה להטלת ענישה בשליש התחתון של מתחם העונש לצד רכיבי ענישה נוספים בדמות מאסר מותנה ארוך ומרתיע, קנס ופיצוי לכל אחד מנפגעי העבירות.

5. ב"כ הנאשם טען כי לא נלווה לעבירות כל תכנון, וכי מדובר באירוע ספונטני. נטען כי יש לראות את העבירות בהקשר של הובלה מהירה של הנאשם בגרם המדרגות, תוך הפעלת כוח.

לשיטת ב"כ הנאשם, מתחם העונש ההולם נע בין של"צ לבין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם עובד מזה שנתיים וחצי במפעל (הוגשו אסמכתאות תומכות - יב"ד), וכי אין לזקוף ניהול התיק לחובת הנאשם, שכן בסופו של יום אף זוכה מאחת העבירות אשר יוחסו לו.

נטען כי עברו הפלילי של הנאשם מכיל הרשעה יחידה של עבירת אלמ"ב אשר בוצעה ביום ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם בתיק זה, עובר להגעת השוטרים אל דירת הנאשמים.

ב"כ הנאשם טען כי יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם על מנת שעבודתו לא תיפגע.

6. בדבריו האחרונים מסר הנאשם כי אין לו מה להוסיף.

מתחם העונש ההולם

7. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).

עיקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).

8. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם הגנה על שלומו ושלמות גופו של אדם וזכותו לכבוד, לשלווה ולביטחון אישי. כמו כן, בשים לב למושאי התקיפה - עובדי ציבור - שוטרים, נפגעו בנוסף גם ערכי שמירה על הסדר הציבורי, מניעת פגיעה בשלטון החוק ובנציגיו והצורך להבטיח כי נציגי רשויות החוק יבצעו את תפקידם כנדרש וללא מורא.

בית המשפט העליון התייחס לא אחת לתופעת האלימות בחברה הישראלית כלפי עובדי ציבור. ר' למשל האמור ברע"פ 5579/10 דוד קריה נ' מדינת ישראל (נבו 02.08.2010):

"יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית. כאמור על מול אלימות מילולית שכזו המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית יש לנקוט בענישה מרתיעה. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד ... מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו" ... בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם ... על כן בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים"

ר' גם האמור ברע"פ 5214/13 מחמוד סירחאן נ' מדינת ישראל (נבו 30.12.2013):

"יש להביע סלידה ושאת נפש ממעשי תקיפה המכוונים כלפי העוסקים במלאכת השמירה על בטחונו של הציבור ועל אכיפת החוק. "מעשי תקיפה ואיומים כלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני שהם ממלאים את תפקידם כחוק, מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות" אשר לעבירות האיומים בהם הורשע הנאשם ר' האמור ברע"פ 5991/13 אליצור סגל נ' מדינת ישראל (נבו 02.11.2017):

"לעיתים, המרחק בין קללות וגידופים, בבחינת אלימות מילולית, נגד עובדי ציבור לבין הפעלת אלימות פיזית כנגדם, הוא מרחק קצר. מי שמטיח קללה בעובד סוציאלי בלשכת הרווחה, ברופא או בשוטר, מעיד על עצמו שאין מורא החוק עליו, ומכאן קצר המרחק לבריחה משוטר או תקיפת שוטר או עובד סוציאלי."

9. אשר למדיניות הענישה בעבירות אלימות כלפי שוטרים בנסיבות דומות, ר' למשל:

א. רע"פ 4648/21 בנימין פרידמן נ' מדינת ישראל (נבו 06.07.2021)

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של תקיפת שוטר, הפרעת שוטר וסירוב להוראת התפזרות בכך שהתקרב לשוטרים, קילל אותם, ירק על שוטרת והתנגד לניסיון השוטרים להכניסו לניידת ואז סירב למסור פרטי זיהוי. המתחם שנקבע נע בין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר. בשל עבר פלילי בעבירות דומות למול נסיבות מקלות, נדון הנאשם ל-7 חודשי מאסר ולרבות הפעלת מאסרים מותנים בחופף ובמצטבר - 12 חודשי מאסר בפועל. ערעורם של הנאשם והמאשימה נדחו, וכך גם בקשת רשות הערעור של הנאשם.

ב. רע"פ 1643/16 שלמה ביטון נ' מדינת ישראל (נבו) 02.03.2016

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת תקיפת שוטר, בכך שלאחר שנעצר ברכבו בעט בדלת של ניידת משטרתית ומשביקש השוטר לעצרו, הנאשם הדף את השוטר וניסה להימלט מהמקום. המתחם שנקבע נע בין מאסר קצר בעבודות שירות לבין 6 חודשי מאסר. בשל קיומו של עבר פלילי ישן, נדון הנאשם ל-3 חודשי עבודות שירות. בערעורו, תקף הנאשם את המתחם שנקבע בחריגה מעתירת המאשימה (בין מע"ת ל-4 חודשי מאסר). הן ערעורו והן בקשת הרשות לערעור נדחו - באחרונה, הטעים בית-המשפט העליון כי עונשו של הנאשם הינו ראוי ומאוזן.

ג. עפ"ג (מח' ב"ש) 4960-06-23 אבו סבילה נ' מדינת ישראל (13.9.23)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפת שוטר ואיומים, בכך שלאחר שהגיעו שוטרים לביתו בהיותו דרוש חקירה, וניסו לעצרו, הכה הנאשם בידי וחזהו של שוטר, משך בחולצתו ולאחר שהצליח להשתחרר, השתולל והכה שוטר באגרופים. הנאשם המשיך להתפרע גם כשניגש שוטר נוסף לעצרו ועד הגעת 2 שוטרים נוספים. לשוטר הראשון נגרמה אדמומיות בחזה, בכתף ובגב וגם הנאשם נזקק לטיפול רפואי. הנאשם גם איים על השוטר כי לא ישכח את פניו בחיים. המתחם שנקבע נע בין 6 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר. בהעדר עבר פלילי רלוונטי, נדון הנאשם ל-8 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח. במסגרת הערעור, הסכימו הצדדים לריצוי 8 החודשים בדרך של עבודות שירות.

ד. ת"פ (שלום ב"ש) 29859-01-22 מדינת ישראל נ' עלא אשוי (נבו) 15.03.2023

הנאשם הורשע על פי הודאתו בתקיפת שוטר, הפרעה לשוטר ואיומים, בכך שלאחר שהבחין בשוטרים, יצא לכיוונם, קילל, איים בפגיעה בהם, סירב להוראותיהם להתרחק, ולאחר שעוכב, השתולל, אחז בצווארו של שוטר ובמהלך היאבקותו עם השוטרים, נשך שוטר בזרועו. השוטר סבל מחבלות בפניו ובכתף ונדרש לטיפול רפואי וזריקת טטנוס. המתחם שנקבע נע בין 7 חודשי עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר. בהיעדרו של עבר פלילי, וחרף גילו הצעיר, תקופת מעצר באיזוק משמעותית והמלצה שיקומית, נדון הנאשם ל-8 חודשי עבודות שירות ולרבות קנס בסך 5,000 ₪.

ה. רע"פ 4475/21 פיראס ואשאחי נ' מדינת ישראל (נבו) 28.07.2021

לאחר הליך הוכחות, הנאשם הורשע בעבירת איומים בכך שהתקשר למוקד החירום המשטרתית ואיים כי יפגע באמו של אחד השוטרים, אשר בשמו נקב. בית-משפט השלום קבע מתחם שנע בין מאסר מותנה עד למספר חודשי מאסר בפועל ובשל הרשעה קודמת בבית-המשפט המחוזי לנוער, למול חרטה ונסיבות אישיות, נגזרו על הנאשם 12 חודשי מאסר מותנה. ערעור ובר"ע נדחו.

ו. עפ"ג (מחוזי מרכז) 16233-05-15 יוסי חדידה נ' מדינת ישראל (נבו) 08.12.2015

הנאשם הורשע בעבירות של איומים והפרעה לשוטר, שהתבטאו באי היענות להוראת שוטר לעצור רכב בו נהג הנאשם ובהודעה לשוטר, כי "ישלם על מעשיו". המתחם הכולל לשתי העבירות נקבע בין מאסר מותנה ועד ל-9 חודשי מאסר בפועל. בשים לב להיעדר עבר פלילי ותסקיר הממליץ על אי-הרשעה, התמקד הדיון בסוגית הרשעתו של הנאשם. הערכאה הדיונית החליטה להרשיעו ולגזור עליו 4 חודשי מאסר מותנה, ובית-המשפט המחוזי קיבל את ערעור הנאשם וגמר דינו באי-הרשעה.

10. יש לזכור כי מדיניות הענישה הנהוגה הינה אך חלק ממכלול השיקולים הנשקלים בבואו של בית-המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, זאת לצד מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין) נשקלו הבאים:

התכנון שקדם לביצוע העבירה: אין המדובר בעבירות מתוכננות, כי אם בתגובה ספונטנית ואלימה של הנאשם למעצרו. יחד עם זאת, רוב העבירות מסוג זה מבוצעות ככלל באופן ספונטני וכתגובה לאי שביעות רצון התוקפים מפעולות שוטרים.

הנזק שנגרם מביצוע העבירה: הנזק אשר נגרם לשוטר בוריס כתוצאה ממעשי הנאשם, אינו נזק משמעותי - נפיחות בשורש כף ידו והמטומה בזרת.

פוטנציאל הנזק: מעבר לנזק אשר נגרם בפועל, האירוע עלול היה להסתיים בנזק משמעותי עוד יותר. מקום התקיפה הוא גרם מדרגות, מטיבו וטבעו מקום יחסית צפוף ותלול, ואקטים אלימים כגון דחיפות "רגילות" עלולים להסתיים בנפילות ופציעות משמעותיות.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה: לא ברורה סיבת התפרצותו האלימה של הנאשם כלפי השוטרים אשר ליווהו בעודו אזוק לניידת. ככל הנראה סבר הנאשם כי השוטרים לא נוהגים בו בעדינות ובסבלנות ולא גילה "אהדה" להגעתם אל ביתו ומעצרו נוכח חשד להתנהלות אלימה כלפי בת זוגו.

בהתאם לאמור לעיל, סבורני כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות הינה בינונית. נוכח האמור מצאתי לקבוע מתחם עונש הולם למעשי הנאשם, כך שינוע בין מאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה לבין 10 חודשי מאסר בפועל.

שיקולי הענישה בתוך מתחם העונש

12. בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש, נשקלו הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

עבר פלילי: לחובת הנאשם קיימת הרשעה אחת מיום 25.4.21 בגין עבירה של תקיפת בת זוג. עבירה זו בוצעה ביום 13.4.19, יום ביצוע העבירות שבמוקד גזר דין זה.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו: הנאשם ניצל את זכותו וניהל הליך הוכחות, תוך שזימן לחקירה את כלל השוטרים שנפגעו ממעשיו. ברי כי אין לזקוף לחובת הנאשם את ההחלטה לנהל את משפטו אך הוא אינו זכאי להקלה בעונש הרלוונטית לנאשמים הלוקחים אחריות על מעשיהם וחוסכים את טרחת ומעמד העדות בבית-המשפט ממי שספגו מהם אלימות.

סייג מסוים לאמור מצוי בזיכוי הנאשם מאחת העבירות שיוחסו לו בכתב האישום (תקיפת עובד ציבור - הפקח).

חלוף זמן: העבירה בוצעה בשנת 2019, וברי כי מתן גזר דין בתחילת שנת 2025 מהווה חלוף זמן ניכר. כתב האישום הוגש על ידי המאשימה רק בשנת 2021, קרוב לשנתיים לאחר האירוע המתואר. עם זאת, גם להגנה חלק בלתי מבוטל בהתמשכות ההליכים, ואינני מכוון רק לעצם ניהול משפט הוכחות (עיון מעמיק בטעמים לדחיות שונות שניתנו במסגרת תיק זה מעלה כי הן קשורות בעיקר להתנהלות הנאשמת, עד שבימה"ש מצא לגזור את דינה בנפרד בהמשך - יב"ד)

פגיעה של העונש בנאשם: הנאשם לא ריצה מעולם מאסר, עובד בעבודה מסודרת, והנאשמת בתיק הינה בת זוגו ואם ילדיו.

13. בשקלול מכלול הנסיבות, סבורני כי יש להשית על הנאשם עונש במסגרת מחציתו הראשונה של מתחם הענישה. סוף דבר

14. נוכח האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות בעיריית דימונה, בכתובת: מרכז מסחרי, במשך חמישה ימים בשבוע, 8.5 שעות ביום או במקום אחר לפי קביעה אחרת של הממונה על עבודות השירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 2.3.2025 בשעה 08:30 בבוקר במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז דרום של שב"ס ליד כלא באר-שבע.

אני מזהיר את הנאשם שעליו לנהוג בהתאם לכללים ולתנאים שיקבע הממונה על עבודות השירות ושם לא יעשה כן יכול ויופסקו עבודות השירות והוא יידרש לרצות את יתרת עונשו בכלא.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, שלא יעבור כל עבירה בה הורשע או כל עבירה אלימות.

ג. קנס כספי בסך 2500 ש"ח או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.2.25 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתווספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס. את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה בכתובת: www.eca.gov.il.
- תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו *35592 או, 073-205-5000.
- תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום).

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

ככל ומועד התייצבות הנאשם ישתנה, מתבקש הממונה על עבודות השירות להודיע לבית המשפט. זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ד טבת תשפ"ה, 14 ינואר 2025, בנוכחות הצדדים.